

Arrest

nr. 286 986 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken. U bent geboren op X te Luanda.

U woonde bij uw ouders en broers en zussen.

Toen u een jaar of zeven was, overleed uw jongere zus. Achteraf bleek dat uw tante, die bij jullie inwoonde, hekserij op uw zus had uitgevoerd waardoor ze overleed. Niet alleen uw jongere zus overleed. Ook andere broers en zussen zijn gestorven door onverklaarbare ziekten. Naderhand kwam u te weten dat uw grootvader langs vaderskant en de zus van uw vader tegen het huwelijk van uw ouders waren en dat ze

door hekserij uw ouders uit elkaar wilden krijgen. U bleek hun doelwit te zijn, maar omdat uw geest te sterk was, overleden uw broers en zussen.

Uw tante verliet, toen u een jaar of zeven of acht was, jullie woning en u had ook geen contact meer met uw grootvader.

In 2008 kwam er een man bij uw buurman, die bij de politie werkte, wonen. Deze man noemde zichzelf 'P.'. Hij won uw vertrouwen en zocht regelmatig contact. Hij bracht u in een hinderlaag en verkrachtte u. U geraakte hierdoor zwanger. Er werd uiteindelijk beslist dat u het kind zou houden.

Uw zoon, M.D. werd geboren op 21 januari 2009.

U diende geen klacht in bij de politie na deze verkrachting maar u en uw ouders, spraken de buurman aan over het gedrag van P.. De buurman verklaarde dat het zijn zoon niet was en dat zijn naam O.d.C. was. Uw buurman wilde verder geen verantwoordelijkheid nemen voor hem. Na het incident woonde P. / O. niet langer in uw buurt en had u hem niet meer gezien.

In 2013 dook O. weer op. Eerst werd u benaderd door mensen die u in naam van O. toespraken. Uiteindelijk werd u door O. zelf benaderd en nam hij u mee naar een afgelegen huis. U kon er ontsnappen. U ging vervolgens naar de politie om een klacht in te dienen gezien wat er in het verleden was gebeurd. De politie registreerde de klacht en opende het onderzoek. U had echter niet alle gegevens van P. gegeven omdat u bang was dat uw buurman in diskrediet zou vallen. De politie gaf aan dat het met de beperkte info moeilijk zou worden om hem te vinden.

Vijf jaar later, op 31 januari 2018, drongen drie gemaskerde mannen binnen in het huis van uw ouders. U was die nacht niet thuis. De mannen waren op zoek naar iemand. U veronderstelt dat het handlangers van O. waren die u zochten. Uw vader wilde uw jongere zussen beschermen. Hij werd echter zwaar geslagen door de overvallers en belandde in het ziekenhuis met een ernstig letsel aan het hoofd. De politie kwam ter plaatse en opende een zaak. Jullie durfden niet onmiddellijk terug naar jullie huis te gaan. Jullie verbleven een week voor het ziekenhuis uit vrees voor de mannen. Uiteindelijk keerden jullie terug naar jullie huis.

U was inmiddels een relatie gestart met A.M. en u besliste om bij hem te gaan wonen. U werd zwanger.

Op 10 augustus 2018 werd u op straat aangeklampt door O. op een drukke plek in de stad. U kon de omstaanders duidelijk maken dat jullie geen koppel waren waardoor deze tussenkwamen en O. wegvluchtte. U stapte wederom naar de politie die een convocatiebrieven opstelde die uw ouders naar uw buurman bracht. Jullie wisten immers niet waar O. verbleef. Uiteindelijk aanvaardde de buur de convocatiebrieven.

Uw partner, A.M., vond dat uw situatie in Angola niet langer veilig was. Hij regelde een visum voor u zodat u het land kon verlaten.

U nam op 11 oktober 2018 het vliegtuig naar Portugal met een tussenstop in Marokko. U bleef drie dagen in Portugal alvorens uw reis verder te zetten met de auto. Via Spanje en Frankrijk arriveerde u uiteindelijk in België op 16 oktober 2018. U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische autoriteiten op 13 november 2018.

Ter staving van uw verzoek brengt u volgende elementen naar voor: een 'kennisgeving' voor O. met nr[...] opgemaakt op 10 augustus 2018 door D.L., Investigator Criminal; psychologisch verslag, opgemaakt door R.E., onafhankelijk psycholoog bij Gams op 5 november 2021; geboorteakte van M.D. met nr [...], uitgegeven op 9 februari 2015; identiteitskaart van M.D. met nr [...], geldig van 17 oktober 2018 tot 16 oktober 2023; foto's van een schedel, gemaakt op 31 januari 2018; attest van registratie van M.D..

Op 18 juli 2022 formuleerde uw raadsman enkele opmerkingen op beide persoonlijke onderhouden; van 19 november 2021 (verder NPO1) en 30 juni 2022 (verder NPO2).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van een aantal elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, blijkt dat er in het kader van onderhavig verzoek bepaalde

bijzondere procedurele noden in uw hoofde kunnen worden aangemerkt. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd aangegeven dat u psychologische problemen had. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u een psychologisch attest neer, opgemaakt door psycholoog R.E. op 5 november 2021. Hieruit blijkt dat u sinds 11 december 2019 verschillende sessies heeft gehad. Verwonderlijk is wel dat het enerzijds over **viereventig** sessies gaat en anderzijds over **neg**en sessies (zie psychologisch verslag, opgenomen in het administratief dossier). De psycholoog merkt op dat u aan Post Traumatische Stress lijdt in de meest ernstige vorm. Ter ondersteuning van de diagnose worden er enkele symptomen opgesomd die u zou hebben. Daarnaast wordt ook meegegeven dat er een risico bestaat op decompensatie. Het rapport doet vervolgens enkele aanbevelingen waarbij wordt gewezen op de mogelijkheid van een blokkage wanneer u zich over traumatische ervaringen moet uitdrukken. Er wordt verder **niet concreet uiteengezet noch wordt er geconcretiseerd welke steunmaatregelen in casu zouden kunnen verleend worden.**

Het CGVS wil hier echter op passende wijze aan tegemoet komen en verleend steunmaatregelen in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud omstandig ingelicht over de bedoeling van het onderhoud alsook over de mogelijkheid voor u om een pauze te nemen. Er werd verduidelijkt dat u, wanneer nodig, de nodige tijd kan nemen alvorens op een vraag te antwoorden (zie NPO1, p 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zelf wel zou aangeven wanneer het voor u niet langer zou gaan (zie NPO1, p 23). U heeft op geen enkel moment aangegeven dat u in de onmogelijkheid was om het persoonlijk onderhoud verder te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U kan immers niet aannemelijk maken dat u een gegronde vrees heeft ten aanzien van de man die u verkrachtte. Tevens kan u de vrees die u heeft jegens uw grootvader en tante (beide langs vaderskant) niet concretiseren.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij **aanvang van het persoonlijk onderhoud van 19 november 2021** aangaf dat u een **correctie wenst te maken bij uw verklaringen afgelegd bij de DVZ**. U verduidelijkt dat er verkeerdelijk werd genoteerd dat u twee keer werd misbruikt door O. (zie Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 21/11/2019, vraag 5).

Aangezien u een correctie maakte bij de verklaringen die u aflegde bij de DVZ, kan verwacht worden dat u akkoord gaat met uw andere verklaringen. U werd bovendien twee maal gevraagd of u verder nog opmerkingen heeft bij uw verklaringen bij de DVZ. U geeft hierbij aan dat u geen verdere opmerkingen heeft (zie NPO1, p 2 en 3).

Binnen deze context is het zeer merkwaardig en ondermijnt het de geloofwaardigheid van uw relaas dat uw verklaringen afgelegd bij de DVZ niet coherent zijn met de verklaringen bij het CGVS.

Zo kunnen er ernstige bedenkingen geplaatst worden bij uw verklaringen die u aflegde bij de **DVZ** over de vader van uw zoon M.D.. U verklaart dat de naam van de vader van uw zoon **F., O.d.C.** is en **dat jullie een relatie hadden maar nooit samen hebben gewoond** (zie Verklaring DVZ, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het **CGVS** verklaart u dat u **geen liefdesrelatie** had, dat jullie burens waren (zie NPO1, p 13). Verder is het wel opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet in staat was om de volledige naam van O. te citeren 'F., O.d.C.' zoals u deed bij de DVZ (zie Verklaring DVZ, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u denkt dat O.d.C. zijn volledige naam is en dat zijn familie u deze naam gaf (zie NPO1, p 12-13). Deze tegenstrijdige verklaringen, over een essentieel persoon in uw relaas, doen ernstige vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ook over uw **relatie met A.M.**, de vader van uw dochter, slaagt u er niet in om éénduidige verklaringen af te leggen bij de DVZ en het CGVS. Bij de **DVZ** verklaarde u immers dat u **sinds februari 2017 samenwoonde** en dat u nog **voor uw vertrek uit Angola geen contact meer had** met hem. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u '...Na de evenementen (u refereert naar

het incident van 31 januari 2018) uit het huis bent gegaan van uw ouders en dat u daarna samenwoonde (zie NPO1, p 9). U slaagt er niet in om coherente verklaringen af te leggen over het **moment waarop u ging samenwonen met A.M.**. Bovendien verklaarde u bij de DVZ dat u **geen contact meer had met A.M. nog voor uw vertrek uit Angola** (zie Verklaring DVZ, vraag 15b, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat jullie nog samen waren toen u Angola verliet. U geeft weliswaar aan dat de relatie niet meer was zoals in het begin en dat A.M. zich in gevaar voelde door wat u had meegemaakt met O. maar dat jullie de relatie behielden (zie NPO1, p 12). Het is helemaal niet aannemelijk en brengt de geloofwaardigheid van uw relaas verder in het gedrang dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw relatie met A.M..

Ook over uw **laatste verblijfplaats in Angola** zijn uw verklaringen niet coherent. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u de **laatste maand voor uw vertrek bij J. woonde**, de man die u hielp bij uw vlucht (zie Verklaring DVZ, vraag 15b, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Volgens uw verklaringen bij het CGVS zou u echter bij de **nicht van A.M.** hebben verbleven tot wanneer u het land verliet (zie NPO1, p 11). Verder verklaarde u bij het CGVS dat **A.M. alles had gedaan om uw vlucht te regelen** (NPO1, p 14). Ook hier zijn uw verklaringen van de DVZ en het CGVS dermate verschillend dat ze de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnen.

Ook is het verwonderlijk dat u **het laatste incident met O.** tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud meermaals situeert op **dertien augustus 2018** (zie NPO1, p 10, p 13, p 21). U verklaarde initieel bij de DVZ dat het incident op 10 augustus 2018 was (zie vragenlijst CGVS, vraag 5, opgemaakt door de DVZ op 21/11/2019). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat het incident op 10 augustus 2018 was (zie NPO2, p 6). Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig geschaad.

Met betrekking tot dit incident dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u naar de **politie** ging maar dat u de **naam van 'O.'** niet had gegeven (zie NPO1, p 19). U verklaarde echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u **zijn naam had gegeven** aan de politie, maar dat u ook had gezegd dat u niet zeker wist of het zijn echte naam was aangezien u nooit zijn ID had gezien (zie NPO2, p 8).

Door de opeenstapeling van incoherenties kan er geen geloof gehecht worden aan de vrees die u zou hebben voor O..

Ook kan worden opgemerkt dat het wel zeer verwonderlijk is dat u **uw zaak helemaal niet meer opvolgt eens u Angola heeft verlaten** (zie NPO2, p 5). Indien u werkelijk zou vrezen voor O. en indien hij u al bij uw ouders zou hebben gezocht en uw vader daar ernstig zou verwond hebben, is het niet aannemelijk dat u – of uw ouders - uw zaak niet meer opvolgen. Dit is **opnieuw een indicatie van de ongelooftwaardigheid van uw beweerde vrees voor verdere vervolging door O..**

Verder haalde u aan dat u uw tante en grootvader (beide langs vaderskant) vreest omwille van de hekserij die ze op u willen uitvoeren om uw ouders uit elkaar te drijven.

Hierbij kan worden opgemerkt dat het wel zeer verwonderlijk is dat u **bij de DVZ deze vrees op geen enkel moment heeft aangehaald** (zie Vragenlijst CGVS, opgemaakt door de DVZ op 08/03/2019). Bovendien gaf u **bij de DVZ niet aan dat u overleden broers of zussen heeft**. Deze vraag werd u uitdrukkelijk gesteld (zie Verklaring DVZ, vraag 17, opgemaakt door de DVZ op 08/03/2019) en maakt een essentieel onderdeel uit van uw verzoek om internationale bescherming waardoor het wel zeer verwonderlijk is dat u hier niets over heeft vermeld. Bovendien is **hekserij louter gestoeld op bijgeloof en vormt geen objectieve grond die in aanmerking kan worden genomen in het kader van verzoekers aangevoerde vluchtelingenrechtelijke vrees.**

De **documenten** die u voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

U legt een **kopie voor van het aanhoudingsbevel van O.d.C., 'woonachtig te Luanda'** met nr PROC Nr [...], opgemaakt op 10 augustus 2018 door D.L..

Het CGVS hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Verder hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en

geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Verder legt u een **psychologisch verslag** neer opgemaakt op 5 november 2021 door R.E., onafhankelijk psycholoog bij Gams, Een dergelijk attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het door u neergelegde medische attest kan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag aldus niet herstellen. Tijdens beide persoonlijke onderhouds gesprekken gaf u bovendien aan dat het beter met u gaat (zie NPO1, p 4 en NPO2, p 4).

U legt verder een **geboorteakte** voor van **M.D.** met nr [...], uitgegeven op 9 februari 2015, een **identiteitskaart van M.D.** met nr [...], geldig van 17 oktober 2018 tot 16 oktober 2023 en een **attest van registratie van M.D.** (niet goed leesbaar). Deze beslissing spreekt zich niet uit over uw verwantschap met M.D..

U legt voorts **foto's neer van een schedel**, gemaakt op 31 januari 2018. Deze foto's zouden afkomstig zijn van S., A.D. en dateren van 31 januari 2018. Echter uit de foto's kan niet worden opgemaakt dat er hoofdletsels werden opgelopen laat staan dat zou blijken in welke omstandigheden de hoofdletsels werden opgelopen. Volgens uw verklaringen is S., A.D. uw vader, maar opmerkelijk genoeg heeft u, D.I.M., niet de naam van uw vader gekregen. Hoe dan ook kunnen de foto's uw relaas niet ondersteunen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat de door uw advocaat opgestuurde opmerkingen over uw persoonlijke onderhouds gesprekken op het CGVS niet van die aard zijn om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers een correctie in de schrijfwijze van enkele namen. Er werd tevens opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 19 november 2021 verkeerdelijk een incident situeerde op 13 augustus 2018. U corrigeerde daarom overal de datum naar 10 augustus 2018. Een dergelijke correctie kan de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde incident niet rechtzetten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de manifeste appreciatiefout en schending van “artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

Toekenning van de vluchtelingenstatus

Kwalificatie

Als vrouw, verzoekster leefde gruweldaden in Angola. Toen ze nog minderjarige was werd ze verkracht. Ze was 12 jaar oud. Ze werd zwanger na de verkrachting en kreeg een kind. Als tiener met een kindje, werd ze slachtoffer van discriminatie binnen het familiesfeer maar ook buiten – van burens of op school.

Sinds haar kindertijd werd verzoeker ook het slachtoffer van familie-geweld, de welke intieme verband is met haar gender.

Volgens objectieve bronnen, zijn vrouwen in Angola mishandeld vanwege hun status "als vrouw".

Een onderzoek van CMI - Chr. Michelsen Institute – over geweld tegen vrouwen in Angola stelt voor: [...]

Uit het laatst verslag van de Comité van mensenrechten van de Verenigde Naties (OHCHR), is het te lezen: [...]

Uit deze objectieve informatie, stellen we vast dat vrouwen vaak bedreigd en mishandeld worden in Angola.

Prima facie heeft verzoekster een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van haar behoren aan een sociale groep.

Vrouwen vormen een specifieke sociale groep in Angola. De vervolgingen en vrees voor vervolging zijn dus gebonden aan het Verdrag van Genève. Artikel 48/3, §4, van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Gezien de beschikbare informatie die stelt vast dat gedwongen huwelijken, huiselijk geweld, seksueel geweld, verspreiden problemen vormen voor vrouwen in Angola en dat vrouwen geen toegang hebben tot het justitie systeem vreesde verzoekster met redenen vervolgingen. Ze vreest voor haar leven.

Deze daden vallen immers perfect binnen het toepassingsgebied van Artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet et moeten als vervolgingendaden worden beoordeelen.

Immers, volgens Artikel 48/3, § 2, lid 2: [...]

Toekenning van de subsidiaire bescherming status

[theoretische toelichting inzake artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie]

Geloofwaardigheid van haar relaas

Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoeker niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoekster op basis van haar verklaringen, grotendeels omwille van zo genoemde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen bij de DVZ en op het CGVS.

Verzoekster is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over sommige details van haar relaas, de geloofwaardigheid van haar problemen toch moet worden geanalyseerd.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010): [...]

In casu, de Angolese nationaliteit van verzoekster, het feit dat ze verkracht werd toen ze 12 jaar oud was, en het feit dat ze het slachtoffer was van psychologisch geweld binnen haar familie werden niet betwist door het CGVS. Deze elementen worden als vaststaand beschouwd.

Artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 moet worden toegepast. Gelet op de objectieve gegevens over de situatie van vrouwen in Angola, koestert verzoekster gegronde vrees voor verdere vervolging, zonder dat zij aanspraak kan maken op daadwerkelijke en niet-tijdelijke bescherming van haar autoriteiten.

Verzoekster meent dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke de Commissaris-generaal de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoekster weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoekster en de door verzoekster neergelegd documenten, ten eerste dat ze een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat haar het voordeel van twijfel toegekend moet worden.

Er zijn immers voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Vorst, meent verzoekster dat de appreciatie van het CGVS van haar verklaringen op de DVZ te strikt is gezien het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekster, als overlever van genderspecifiek geweld – inclusief seksueel en psychologisch geweld. Verzoeker werd speciale steunmatregelen verleend in het kader van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, maar niet in het kader van haar interview bij de DVZ. Voorts, heeft het CGVS geen rekening gehouden van het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekster na haar persoonlijk onderhoud dus in de beoordeling van haar verklaringen.

We zijn van mening dat dit inconsistente manier te procederen onjuist is. Het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekster moet in aanneming komen op elke fase van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal. Quod non in casu.

Wat betreft haar psychologisch toestand en haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (of DVZ)

De psychologische kwetsbaarheid van verzoekster is nog steeds actueel. Verzoekster is nog steeds gevolgd door een psycholoog van het gespecialiseerd organisatie GAMS. Ze ziet haar psycholoog één of twee keer per maand, het hangt er vanaf. Ze zal een geactualiseerd attest van deze psychologisch

opvolging aan haar psycholoog vragen. Zou het mogelijk zijn, zal verzoekster deze attest naar Uw Raad verzenden.

Wij betreuren het feit dat het CGVS haar psychologisch gezondheidstoestand in vraag stelt in de bestreden beslissing. Noch verzoekster, noch het CGVS de noodzakelijk expertise heeft om zich bespreken over de gezondheid van verzoekster. De bewijswaarde van de door verzoekster neergelegd attest van haar psycholoog kan niet zo genegeerd worden. Bij gebreke van een andersluidend medisch advies is niemand gerechtigd zich uit te spreken over de vraag of verzoeker niet langer lijdt aan de ernstigste vorm van PTSD die er bestaat.

Ter herinnering, werd verzoekster gediagnosticeerd met de meest ernstige vorm van posttraumatische stressstoornis (PTSS). De psychologisch opvolging van verzoekster is op 11 december 2019 begonnen. Verzoekster heeft haar DVZ interview op 21 november 2019, dat wil zegen drie weken voordat verzoekster begonnen was met haar psychologisch opvolging. Haar eerst interview (Dublin) was op 08.03.2019, negen maanden voordat ze een psycholoog voor de eerste keer zag.

Toen ze eindelijk begonnen was met deze psychologisch opvolging werd ze gediagnosticeerd met de meest ernstige vorm van PTSS. Deze psychologische gezondheidstoestand dateert van voor zijn gesprek op de DVZ. Het CGVS was op de hoogte van deze psychologische toestand.

In zijn attest, had de psycholoog van verzoekster aan het CGVS gevraagd om bijzondere procedurele behoeften aan verzoekster te erkennen. Hij had benadrukt dat [...]

Het relaas van verzoekster wordt beschouwd als ongeloofwaardig grotendeels op basis van tegenstrijdigheden in haar verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS. Die verklaringen op de DVZ werden afgelegd wanneer verzoekster nog niet van de noodzakelijk behandeling genoot. Het kan niet uitgesloten worden dat de verklaringen van verzoekster op de DVZ aangetast worden door haar niet behandeld meest ernstige vorm van PTSS.

Hoewel de eerbiediging van verzoeksters rechten tijdens de behandeling van haar asielerzoek vereist dat het CGVS haar bijzondere procedurele behoeften erkent, moet worden vastgesteld dat deze behoeften niet zijn geëerbiedigd tijdens haar bezoek aan de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee het CGVS geen rekening heeft gehouden bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet de verwerende partij niet alleen rekening houden met de door verzoekster aangevoerde elementen, maar ook met alle informatie waarover zij beschikt en die van invloed kan zijn op het verzoek; dit is met name het geval wanneer de asielaanvrager, zoals in het geval van verzoekster, psychologische stoornissen heeft.

Deze problemen zijn duidelijk gelieerd aan haar vluchtrelaas. Het verband tussen haar psychologische problemen en de zeer traumatische gebeurtenissen waarmee zij werd geconfronteerd in Angola is duidelijk. Er is geen enkele redenen te speculeren over een andere oorzaak.

Gelet op artikel 48/6 § 5 van de wet van 15 december 1980 en het CGVS-handvest voor het persoonlijk onderhoud moest de Protection Officer rekening houden van het profiel van verzoekster in zijn beoordeling van haar verklaringen. Verzoekster herhaalt dat artikel 48/6 § 5 van de wet van 15 december 1980 leest: [...]

Het CGVS-handvest voor het persoonlijk onderhoud leest: [...]

Het CGVS heeft zijn plichten niet gerespecteerd. Het CGVS moest rekening houden van het geslacht, sociale status, trauma en psychologisch toestand van verzoekster – ook op de dag van het interview op de DVZ – om het verzoek van verzoekster te beoordelen. Quod non.

De beoordeling van het CGVS was dus niet gericht op individuele, objectieve en onpartijdige wijze.

Aangezien haar psychologisch profiel op de dag van haar interview bij de DVZ, kan de verzoekster niet beschuldigd worden van inconsistenties. Vooral had verzoekster al melding gemaakt van foutjes in haar verklaringen. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, het is omdat verzoeker al over foutjes in haar verklaringen als geschreven in het formulier van de DVZ had gewaarschuwd dat voorzichtigheid omtrent het gebruik van de DVZformulier geboden was.

Voor zover de bestreden beslissing grotendeels is gebaseerd op de verklaringen van de verzoekster zoals deze bij de vreemdelingendienst zijn ontvangen, is dit niet het geval.

Het is ook noodzakelijk om rekening te houden van de omstandigheden waaronder het interview van verzoekster bij de DVZ plaatsvond, en het gehoorverslag van de DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad, werd verzoekster geïnterviewd in de afwezigheid van haar dochter. Toen werd ze gevraagd over zeer pijnlijke onderwerpen te praten in het bijzijn van haar kind, fungeerde de aanwezigheid van haar dochter als een rem. Dit was ver van optimaal.

In deze omstandigheden, en voor alle voorafgaande redenen is de grief van het CGVS te strikt, niet-zorgvuldig, in strijd met de wetgeving, en moet verworpen worden.

Wat betreft de naam van de verkrachter van verzoekster

Het CGVS beweert dat verzoekster op het CGVS niet in staat was om de volledige naam van haar verkrachter te geven, hoewel ze zijn volledige naam gaf op de dag van het interview bij de DVZ (bestreden beslissing p. 3).

Verzoekster zou graag herhalen dat er confusie bestond over de naam van de verkrachter omwille van het feit dat hij bekend was onder verschillende namen. Verzoekster kon dus niet affirmeren, zonder twijfel, wat zijn exacte naam was. Verzoekster is dus niet zeker dat F. zijn voornaam was. Hij kende hem eerst als P..

Volgens een welwillend lezing van de verklaringen van verzoekster is er dus geen tegenstrijdigheid in haar relaas.

In tegenstelling, is de redenering van het CGVS gebaseerd op een strikte lezing van verzoeksters verklaringen, de welke wij betreuen. Inderdaad, in de bestreden beslissing, schrijft het CGVS "Deze tegenstijdige verklaringen, over een essentieel persoon in uw relaas, doen ernstige vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas." (p. 3).

Verzoekster vraagt Uw Raad, met eerbied, om dit objectief te beoordelen.

Wat betreft de vader van de dochter van verzoekster en de vader van haar zoon

Er dient te worden opgemerkt dat verzoekster nooit met de vader van haar dochter woonde.

Dit is een misverstand van de tolk of de ambtenaar van de DVZ of heeft verzoekster de vraag verkeerd begrepen. Er is sprake van een misverstand in de questionnaire. Het is inderdaad te lezen: [...]

Verzoekster bedoelde te zeggen dat ze een koppel vormen, dat ze "samen waren" niet dat ze samenwoonden.

Uit de formule is het duidelijk dat de ambtenaar ongeduldig was. Blijkbaar moest hij zijn vraag meermaals stellen en hij/zijn een antwoord naast de vraag kreeg.

Het is ook opmerkelijk dat dit antwoord in de sectie "nationaal nummer" staat, wat vreemd is en heeft als gevolg dat het niet mogelijk is te controleren welke vraag werd precies gesteld. In deze omstandigheden is het – naar onze mening – onjuist van het GCVS om deze verklaringen te gebruiken.

Ter herinneren was verzoekster niet begeleid met een advocaat. Op 08.03.2019 had ze nog geen advies van een advocaat gekregen. Bovendien, had ze nog geen psychologische begeleiding gekregen en had ze last van de meest ernstige vorm van PTSS.

Het misverstand rond de vaders van de kinderen van verzoekster is groot. Op een andere pagina van deze formulier kunnen we ook zien dat het antwoord van verzoekster omtrent de vader van haar dochter werd gewisseld met haar antwoord omtrent de vader van haar zoon – dus haar verkrachter! Zie: [...]

Verzoekster werd verkracht toen ze 12 jaar oud was. Ze werd zwanger met M. na de verkrachting. Ze heeft nooit en intieme relatie gehad met de vader van M.. Dit is een misverstand. Het is evident dat dit een fout in de questionnaire is.

De questionnaire zo ingevuld maakt geen zin. Gezien de verklaringen van verzoekster op het CGVS – de welke bleven volledig coherent in dit verband – is het duidelijk dat er sprake van verwarring was.

Wij benadrukken dat de psycholoog van verzoekster had gewaarschuwd dat haar weergave van de feiten kan aangetast zijn, in het bijzonder onnauwkeurig of onsamenhangend. Wij herhalen ook dat de dochter van verzoekster aanwezig was, wat ongeschikt en inadequaat was.

Verzoekster heeft evident geheugenproblemen. Het herinneren aan datum is, in het bijzonder, moeilijk.

Wat betreft de contacten van verzoekster met A.M., de vader van haar dochter, heeft het CGVS niet rekening gehouden van alle feiten van de zaak. Het is spijtig dat de Protection Officer niet verzoekster vroeg om haar verklaringen te verduidelijken.

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij of zij inroept, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming. Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek (artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980).

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017: [...]

In dezelfde zin voorziet artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voortaan dat: [...]

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees lezen wij: [...]

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat: [...]

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

A.M. werkt op zee, op een platform, als ingenieur. Wanneer hij aan het werken is, blijft hij op zee voor 28 dagen op rij. Hij is dus niet thuis en niet bereikbaar. Toen verzoekster het land is verlaten was hij op zee. Daarom zei verzoekster dat ze niet meer in contact met hem was toen ze het land is verlaten. Verzoekster is regelmatig in contact met A.M., de vader van haar dochter, wanneer hij niet op zee is. Door verzoekster niet te confronteren of meer vragen in dit verband te stellen, heeft het CGVS zijn beoordeling gehaast. Dit heeft geleid tot een verkeerde conclusie, dewelke moet verworpen worden.

Verduidelijking wat betreft de laatste verblijfplaats van verzoekster in Angola

Opnieuw heeft het CGVS niet gezocht om verzoekster te confronteren over wat het CGVS beschouwt als tegenstrijdigheden in haar verklaringen over haar laatste verblijfplaats in Angola.

Verzoekster bleef niet bij A.M. of de smokkelaar genoemde J..

A.M. heeft verzoekster geholpen om het land te verlaten bij J. aan verzoekster voor te stellen. J. zorgde voor het feit dat verzoekster het land veilig verlaat. Met zijn hulp en die van A.M., bleef ze met een nicht van A.M..

Er is geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekster in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert.

Verduidelijking wat betreft het laatste incident met de verkrachter van verzoekster

Als boven gesteld, kent verzoekster problemen om datums te herinneren en incidenten in de tijd te situeren. Ze is ook te verwachten dat haar weergave van de feiten aangetast is, in het bijzonder onnauwkeurig of onsamenhangend. Dit, omwille van haar psychologische problemen.

Verzoekster werd verward tussen de datum van het laatste incident met F.O.d.C. – de welke op 10.08.2018 gebeurde, bevestigt ze – en de datum waarop werd hij ontboden door de politie in dit verband – op 13.08.2018.

Dit is een begrijpelijke vergissing, die met het oog op haar psychische gezondheid niet al te strikt kan worden uitgelegd.

Wij vertrouwen op de wijsheid van uw Raad in dit verband.

Wat betreft de door verzoekster ingediende klacht, wenst verzoekster te duidelijken dat ze wel de naam "O.d.C." aan de politie gaf.

Op het CGVS, met "we hebben de naam niet gezegd" (NPO 1, p. 19) bedoelde ze te zeggen dat ze de naam "F." niet gaf. Dit, omdat verzoekster onzeker was van de voornaam van de man.

In dit verband, merken we ook op dat de Protection Officer over deze tegenstrijdigheden verzoekster niet heeft geconfronteerd. Door geen confrontatie uit te voeren, schendt de ambtenaar zijn plicht die artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 hem toeschrijft.

Wij zijn van mening dat de lichte incoherenties in de verklaringen van verzoekster onvoldoende zijn om te concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan haar vrees voor F.O.d.C. De verwachtingen van de verwerende partij zijn te hoog gegrepen en buiten proportie gezien het profiel van verzoekster.

Wij wensen ook te benadrukken dat de verkrachting van verzoekster is niet betwist aan zich door het CGVS. De toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet is volgens de verzoekende partij vereist.

Wat betreft de actuele situatie van verzoekster en haar familie in Angola

Het CGVS verwijt verzoekster dat ze niet op de hoogte van de zaak is gebleven. Volgens het CGVS is dit een indicatie van de ongeloofwaardigheid van haar vrees voor verdere vervolging door O. (bestreden beslissing p. 3).

Wij betreuren deze appreciatie, dewelke volledig subjectief en ongegrond is. Dit redenering hield ook helemaal niet van de psychologische gezondheidstoestand van verzoekster.

De familie van verzoekster verbergt de realiteit van haar situatie om haar te behouden, gezien verzoekster psychologisch zeer zwak is. Ze vermijden dit onderwerp, ondanks haar verzoeken.

Wij betreuren dat het CGVS aan verzoekster niet vroeg waarom ze niet meer op de hoogte van de zaak was.

Ten meer, is verzoekster overtuigd dat de politie haar klacht niet zorgvuldig behandelt, wat heel gebruikelijk is in Angola. Het is bevestigd door de informatie bevat in het reeds vermeld laatst verslag van de Comité van mensenrechten van de Verenigde Naties (OHCHR) in verband met geweld tegen vrouwen, en corruptie in het land.

Er dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij geen enkele objectieve informatiebron gebruikt om tot haar conclusie te komen. Er is ook geen objectieve informatiebron toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door de verzoekster neergelegd documenten staan ook niet in het administratieve dossier.

De verzoekende vraagt zich af in welke maat werd er rekening houdend van de noodzakelijk informatie ter zake.

De analyse van verwerende partij getuigt van een uiterst beperkte en kortzichtige analyse zonder enige inrekening name van de specifieke situatie van verzoekster en haar kinderen.

Prima facie schond de verwerende partij haar zorgvuldigheidsplicht. De verwerende partij moet, om een weloverwogen beslissing te nemen, normaalgezien de feiten grondig onderzoeken, de informatie verzamelen die nodig is voor de besluitvorming en rekening houden met alle elementen van het dossier. Quod non in casu.

Wat betreft de vrees van verzoekster voor har grootvader en tante langs vaderskant

De verwerende partij verwijt verzoekster dat ze geen melding van dit vrees heeft bij de DVZ gemaakt.

Wij zijn van mening dat het niet tegen de verzoekster kan worden genomen, gezien haar psychologische toestand op het moment van het interview, en gezien het feit dat ze nog geen advocaat had ontmoeten.

Over het feit dat verzoekster niet over haar overleden broer en drie zussen pratte bij de DVZ, merken we op dat dit regelmatig gebeurt met asielzoekers. Veel asielzoekers noemen enkel de familieleden wie nog leven. Dit is enkel een cultureel verschil en kan redelijk niet tegen de verzoekster worden genomen.

Het CGVS, als gespecialiseerd agentschap, moet rekening houden van dit soort van socioculturele verschillen.

Wij zouden ook graag benadrukken dat dit geen enkel essentieel element van het verzoek van verzoekster vormt. Deze grief ontbreekt aan relevantie en moet verworpen worden.

Ten meer, stelt het CGVS dat hekserij is "louter gestoeld op bijgeloof en vormt geen objectieve grond die in aanmerking kan worden genomen in het kader van verzoekers aangevoerde vluchtelingenrechtelijke vrees" (betreden beslissing p. 4).

Door dit te doen negeert het CGVS dat hekserij een erg vorm van psychologisch geweld kan zijn. Het is gelijk aan mentale foltering.

Zo, minimaliseert het CGVS het lijden van verzoekster. Het lijden van verzoekster echt is. Ze leefde in Angola in constant angst. Ze werd mishandeld door die familieleden sinds haar kindertijd. Ze droeg ook de schuld van de dood van haar broer en drie zussen. Ze kende uitsluiting en psychologisch geweld. Psychologisch geweld is nog steeds geweld. Het is voldoende om een gegronde vrees voor vervolging te fonderen.

Het CGVS heeft in dit verband geen rekening gehouden van de wetgeving en van de culturele verschillen in casu. De context is maar toch belangrijk om het relaas van verzoekster te begrijpen en haar asielaanvraag te beoordelen. Volgens de eerste paragraaf van artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 hebben de asiel instanties tot taak om alle relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Dit kan niet redelijk gebeuren zonder rekening houden van de context, quod non in casu.

Voor dit reden moet de grief van het CGVS verworpen worden.

Wat betreft de door verzoekster neergelegd documenten

Het CGVS stelt vast dat die documenten "kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen" (bestreden beslissing p. 4).

De verzoenkende partij herhaalt dat het al extreem moeilijk voor asielzoekers is om documenten te verzamelen, als geschreven door het UNHCR ("Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", §§ 196-197): [...]

Daarom kan het gebrek aan bewijs niet aan de verzoekster worden verweten, aangezien dit een situatie is die inherent is aan de meeste asielzoekers als geschreven door het UNHCR.

Des te meer, heeft verzoekster, als bijzonder kwetsbare vrouw, het extra-moeilijkheden om documenten te verzamelen. De redenering van het CGVS is te strikt in dit verband.

Verzoekster deed haar best binnen haar mogelijkheden om documenten te verkrijgen.

Die documenten moesten samen - ook met de verklaringen - in concreto worden beoordeeld. In tegenstelling beoordeelt het CGVS enkel document aparte, en nooit samen met de verklaringen van verzoekster. Deze in abstracto beoordeling van het CGVS is onvoldoende.

Bovendien bestaat er echter geen enkele regel in het internationale of Europese recht op grond waarvan een gebrek aan geloofwaardigheid zou moeten leiden tot de afwijzing van de documenten en de asielaanvraag.

Het enige gevolg dat uit de beoordeling van de geloofwaardigheid kan worden getrokken, is de toepassing van het beginsel van het voordeel van de twijfel (artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU Van Het Europees Parlement en De Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming). Volgens artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU is het klaar:

- Een, de documenten die afgelegd worden door de verzoeker moeten grondig geanalyseerd zijn voor de beoordeling van het verzoek voor internationale bescherming.

- Twee, het voordeel van de twijfel is toegepast als het een twijfel in het verhaal van de verzoeker blijft. Dit wordt ondersteunt door de rechtspraak van Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In het arrest M.A. c. Suisse heeft het beoordeeld dat: [...]

In het Singh e.a./Belgische arrest van 2012 heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens benadrukt dat het belangrijk is dat de asielinstanties de door de asielzoeker geproduceerde documenten grondig onderzoeken.

Het Hof bevestigde deze jurisprudentie in het arrest 2016 M.D. en M.A. tegen België: [...]

Dit wordt ook door de academica's vastgesteld: [...]

Gezien van de bovenstaande elementen, was de verwerende partij verplicht een grondig onderzoek van de documenten te maken.

Als gevolgd, moet dit grief verworpen worden en de bestreden beslissing vernietigd worden.

Bovendien benadrukt verzoekster enkele punten. Ten eerste, twijfelt het CGVS bij de authenticiteit van het aanhoudingsbevel maar is zijn appreciatie volledig ongefundeerd. De beoordeling van dit document door het CGVS is subjectief en ongegrond.

Het CGVS verwijst naar geen enkele objectieve bron om naar deze conclusie te komen. Er is ook geen enkele objectieve bron vermeld in het administratief dossier. Deze motivering schendt de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ten tweede, trekt het CGVS de vaststellingen van de psycholoog van verzoekster in twijfel. In dit verband, herhaalt de verzoekende partij dat het CGVS de noodzakelijk expertise niet heeft om zich bespreken over de gezondheid van verzoekster. De bewijswaarde van de door verzoekster neergelegd attest van haar psycholoog kan niet zo genegeerd worden. Bij gebreke van een andersluidend medisch advies is niemand gerechtigd zich uit te spreken over de vraag of verzoeker niet langer lijdt aan de ernstigste vorm van PTSD die er bestaat.

Aangezien het om een medisch document gaat, is de verplichting van het CGVS om er rekening mee te houden des te groter.

Ten derde, wat betreft de foto neergelegd door verzoekster, is het CGVS van mening dat die niet in staat is om het relaas van verzoekster te ondersteunen, omdat verzoekster niet de naam van haar vader kreeg. Verzoekster is van mening dat deze appreciatie volledig subjectief is. Ter ondersteuning van deze conclusie levert het CGRA geen concreet element. Deze conclusie is volledig gebaseerd op de subjectieve appreciatie van het CGVS, wat een onvoldoende motivering vormt.

Op dit basis moet de grief van het CGVS verworpen worden.

Wat betreft het voordeel van de twijfel
[theoretische toelichting inzake het voordeel van de twijfel]

IN CONCLUSIE, ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordelen dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft de problemen van verzoekster in Angola.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verdere onderzoek van haar problemen.

De verzoekende partij is echter van mening dat de verklaringen van verzoekster moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Er zijn er ook genoeg elementen om haar vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoekster moet als gevolg een bescherming krijgen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoekster met psychologische problemen kampt en werden er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoekster steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek.

Verzoekster beaamt in het verzoekschrift dat haar steunmaatregelen werden verleend in het kader van haar persoonlijke onderhouden op het CGVS, maar hekelt dat dit niet gebeurde in het kader van haar interview bij de DVZ. Ze betreurt dat er bij de beoordeling van haar verklaringen evenmin rekening werd gehouden met haar bijzonder kwetsbaar profiel.

Verzoekster laat echter na uit te werken op welke wijze zij niet in staat was om haar rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan haar verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden tijdens het interview bij de DVZ, dan wel bij de beoordeling van haar verklaringen.

Uit het door verzoekster voorgelegde psychologische attest, opgesteld door psycholoog R.E. op 5 november 2021, blijkt dat verzoekster lijdt aan posttraumatische stress in de meest ernstige vorm. Het attest maakt melding van symptomen, een risico op decompensatie en geeft aanbevelingen waarbij wordt gewezen op de mogelijkheid van een blokkage wanneer verzoekster zich over traumatische ervaringen moet uitdrukken. Nergens wordt echter concreet uiteengezet welke steunmaatregelen *in casu* – tijdens het interview bij de DVZ en bij de beoordeling van haar verzoek – zouden kunnen verleend worden. Evenmin wordt vermeld dat verzoeksters cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast waardoor zij in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen.

Vooreerst dient worden vastgesteld dat de interviews bij de DVZ dateren van respectievelijk 21 november 2019 (vragenlijst CGVS) en 8 maart 2019 (verklaring DVZ), terwijl het psychologisch rapport op 5 november 2021 werd opgesteld en de psychologische behandeling volgens dit rapport werd opgestart op 11 december 2019.

Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen bij de DVZ blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoekster heeft op geen enkel moment te kennen gegeven dat zij omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Evenmin heeft zij gedurende de persoonlijke onderhouden bij het CGVS melding gemaakt van enige problemen die zij ten gevolge van haar psychologische toestand zou hebben ondervonden tijdens haar interview bij de DVZ.

Noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit het attest is op te maken dat verzoeksters psychische problematiek haar verhindert, dan wel verhinderd heeft, om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen

inzake de reden(en) van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster toont niet aan dat haar psychische problemen van die aard zijn dat zij niet zou kunnen deelnemen aan de asielpprocedure, noch dat de haar geboden steunmaatregelen niet toereikend waren.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekster in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoekster heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Verzoekster wijst er voorts op dat verweerder diende rekening te houden met haar geslacht, sociale status, trauma en psychologische toestand – ook op de dag van het interview bij de DVZ – om haar verzoek te beoordelen en stelt dat dit niet het geval was.

Er dient hernomen dat verzoekster op geen enkel moment heeft aangegeven dat zij niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen tijdens haar interview bij de DVZ en dat zij evenmin achteraf – desgevallend tijdens de persoonlijke onderhouds bij verweerder – melding heeft gemaakt van problemen tijdens haar interview bij de DVZ. Wel integendeel, verzoekster maakte tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een correctie bij de verklaringen die ze aflegde bij de DVZ, met name dat verkeerdelijk werd genoteerd dat ze twee keer misbruikt werd door O., en gaf hierbij uitdrukkelijk aan dat ze geen verdere opmerkingen had bij haar interview bij de DVZ (notities van het persoonlijk onderhoud van 19 november 2021 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1), p. 2-3). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoekster akkoord was met haar verklaringen zoals ze deze heeft afgelegd bij de DVZ, alsook met het verloop van het interview bij de DVZ.

Verzoeksters opmerkingen over het verloop en de omstandigheden van het interview bij de DVZ in het verzoekschrift zijn dan ook laattijdig en ongegrond.

Waar verzoekster doorheen het verzoekschrift opmerkt dat het interview bij de DVZ zonder advocaat heeft plaatsgevonden, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielpprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (zie RvS 14 maart 2005, nr. 141.946; RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekster niet aantoonde hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook toont verzoekster niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien zij het verslag, nadat het haar werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met haar verklaringen.

6. Het psychologisch attest en verzoeksters psychologische toestand geven bijgevolg geen nuttige en dienstige verklaring of verschoning voor de pertinente motieven in de bestreden beslissing omtrent de ongerijmdheid van verzoeksters verklaringen en de ongelooftwaardigheid van haar relaas.

De bestreden beslissing steunt op volgende vaststellingen:

(i) inzake verzoeksters vrees voor O. (F.O.d.C.):

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af over de vader van haar zoon M.D., meer bepaald over zijn naam en de relatie die ze met hem heeft gehad (verklaring DVZ, vraag 16; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 12-13);

- ook over haar relatie met de vader van haar dochter, A.M., legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af, meer bepaald over het moment waarop ze gingen samenwonen en het contact met hem voor verzoeksters vertrek uit Angola (verklaring DVZ, vraag 15b; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 9, p. 12);

- verzoekster legt incoherente verklaringen af over haar laatste verblijfplaats in Angola en de persoon die haar hielp bij haar vlucht (verklaring DVZ, vraag 15b; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11, p. 14);

- de vaststelling dat verzoekster incoherente verklaringen aflegt aangaande de datum van het laatste incident met O. (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 10, p. 13, p. 21; notities van het persoonlijk onderhoud van 30 juni 2022 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 2), p. 6) ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas;

- verzoekster legt incoherente verklaringen af aangaande haar bezoek aan de politie en het feit of ze al dan niet de naam van O. had gegeven (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 19; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 8);
- de vaststelling dat verzoekster – of haar ouders – haar zaak in Angola niet meer opvolgt (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 5), is opnieuw een indicatie van de ongeloofwaardigheid van haar beweerde vrees voor verdere vervolging door O.;

(ii) inzake verzoeksters vrees voor haar tante en grootvader omwille van de hekserij die ze op verzoekster willen uitvoeren:

- verzoekster heeft deze vrees op geen enkel moment aangehaald bij de DVZ;
- verzoekster gaf bij de DVZ niet aan dat ze overleden broers of zussen heeft, niettemin hier uitdrukkelijk naar werd gevraagd (verklaring DVZ, vraag 17);
- hekserij is louter gestoeld op bijgeloof en vormt geen objectieve grond die in aanmerking kan worden genomen in het kader van verzoeksters aangevoerde vrees;

(iii) de documenten die verzoekster voorlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het verwijzen naar haar profiel en psychologische problemen, het geven van *post factum* verklaringen ter verschoning van de vastgestelde ongerijmdheden in haar verklaringen, het aanklagen niet te zijn geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden, het verwijzen naar misverstanden tijdens het interview bij de DVZ en het bekritisieren van de omstandigheden en het verloop van dit interview, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit vormt evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer. Mede gelet op wat volgt, slaagt verzoekster er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat er verwarring was over de naam van haar verkrachter en dat ze daarom niet kon affirmeren wat zijn echte naam was tijdens het persoonlijk onderhoud. Ze wijst er tevens op dat haar antwoord omtrent de vader van haar dochter werd gewisseld met haar antwoord omtrent de vader van haar zoon tijdens het interview bij de DVZ (verklaring DVZ, vraag 16). Ze benadrukt tevens dat ze nooit een intieme relatie heeft gehad met haar verkrachter en dat dit een misverstand betreft.

De door verzoekster voorgehouden verwarring over de naam van haar verkrachter biedt echter geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat verzoekster bij de DVZ wel de volledige naam van haar verkrachter kon noemen, noch voor de vastgestelde ongerijmdheid in haar verklaringen met betrekking tot hun relatie.

Daarnaast kan de loutere – en uiterst laattijdige – bewering dat de antwoorden inzake de vaders van haar dochter en zoon verwisseld werden niet worden aangenomen. Indien verzoekster opmerkingen had bij het interview bij de DVZ, dan is redelijk te verwachten dat zij dit eerder tijdens de administratieve procedure had aangegeven. Dit is niet het geval.

Verzoekster heeft doorheen de procedure evenmin melding gemaakt van enige communicatieproblemen tussen haarzelf, de dossierbehandelaar en de tolk. Deze *post factum* verklaring, die tot stand is gekomen na kennisname van de motieven van de bestreden beslissing, vindt geen grondslag in het administratief dossier en wordt dan ook niet aangenomen.

Waar verzoekster nog stelt dat ze nooit een intieme relatie heeft gehad met O., betreft dit de bevestiging van één van de twee uiteenlopende versies van haar verklaringen. Deze laattijdige rechtzetting in het verzoekschrift vindt geen grondslag in het administratief dossier en kan de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen aangaande essentiële elementen van haar asielrelaas niet verschonen.

Verzoeksters verweer in het verzoekschrift omvat geen dienstige weerlegging van de terechte vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing:

*“Zo kunnen er ernstige bedenkingen geplaatst worden bij uw verklaringen die u aflegde bij de DVZ over de vader van uw zoon M.D.. U verklaart dat de naam van de vader van uw zoon **F., O.d.C.** is en **dat jullie een relatie hadden maar nooit samen hebben gewoond** (zie Verklaring DVZ, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat u **geen liefdesrelatie** had, dat jullie burens waren (zie NPO1, p 13). Verder is het wel opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet in staat was om de volledige naam van O. te citeren ‘F., O.d.C.’ zoals u deed bij de DVZ (zie Verklaring DVZ, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u denkt dat O.d.C. zijn volledige naam is en dat zijn familie u deze naam gaf (zie NPO1, p 12-13). Deze tegenstrijdige verklaringen, over een essentieel persoon in uw relaas, doen ernstige vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas.”*

Deze motivering is terecht en pertinent en vindt steun in het administratief dossier.

De vaststelling dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de persoon die ze beweerdelijk vreest in Angola doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielaas.

8. Verder stelt verzoekster in het verzoekschrift dat ze nooit samenwoonde met de vader van haar dochter en dat dit een misverstand van de tolk of ambtenaar van de DVZ is. Ze wijst erop dat de dossierbehandelaar bij de DVZ ongeduldig was en dat het vreemd is dat haar antwoord over haar partner A.M. in de sectie “*nationaal nummer*” staat. Daarnaast stelt verzoekster dat A.M. als ingenieur op een platform op zee werkt en dat hij op zee was toen verzoekster het land verliet, wat ertoe leidde dat verzoekster zei dat ze niet meer in contact met hem was toen ze het land verliet.

Dat haar verklaringen over de soort relatie met haar ex-partner A.M. in de sectie “*nationaal nummer*” genoteerd staan, kan geen afbreuk doen aan de inhoud van haar verklaringen. Uit nazicht van verzoeksters verklaringen bij de DVZ blijkt duidelijk dat verzoekster verklaarde dat A.M. haar ex-partner was en dat haar verklaringen zoals genoteerd onder de sectie “*nationaal nummer*” een verduidelijking van de soort relatie betreft (verklaring DVZ, vraag 15b). Voor zover verzoekster meent dat de dossierbehandelaar ongeduldig was, dient worden vastgesteld dat verzoekster vaag en evasief antwoordde op de gestelde vragen en dat de dossierbehandelaar de vragen herhaalde. Hieruit kan echter geenszins worden afgeleid dat verzoeksters verklaringen foutief zouden zijn weergegeven.

Andermaal dient opgemerkt dat verzoekster gedurende de administratieve procedure geen opmerkingen heeft gemaakt over haar verklaringen bij de DVZ inzake haar ex-partner en evenmin gewag heeft gemaakt van enige communicatieproblemen of misverstanden tijdens het interview. Verzoeksters opmerkingen in het verzoekschrift zijn laatstijdig en ongegrond.

Verder komt verzoeksters bewering in het verzoekschrift, dat A.M. voor zijn werk op zee was ten tijde van haar vertrek, voor als een loutere *post factum* verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen inzake het contact dat ze al dan niet had met A.M. ten tijde van haar vertrek uit Angola. Het valt niet in te zien waarom verzoekster zonder meer zou verklaren dat ze geen contact meer had met A.M. toen ze het land verliet, indien hij op dat moment gewoon op zee was voor zijn werk.

Verzoekster biedt aldus geen nuttig verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing, die luiden als volgt:

*“Ook over uw **relatie met A.M.**, de vader van uw dochter, slaagt u er niet in om éénduidige verklaringen af te leggen bij de DVZ en het CGVS. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u **sinds februari 2017 samenwoonde** en dat u nog **voor uw vertrek uit Angola geen contact meer had** met hem. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u ‘...*

*Na de evenementen (u refereert naar het incident van 31 januari 2018) uit het huis bent gegaan van uw ouders en dat u daarna samenwoonde (zie NPO1, p 9). U slaagt er niet in om coherente verklaringen af te leggen over het **moment waarop u ging samenwonen** met A.M.. Bovendien verklaarde u bij de DVZ dat u **geen contact meer had met A.M. nog voor uw vertrek uit Angola** (zie Verklaring DVZ, vraag 15b, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat jullie nog samen waren toen u Angola verliet. U geeft weliswaar aan dat de relatie niet meer was zoals in het begin en dat A.M. zich in gevaar voelde door wat u had meegemaakt met O. maar dat jullie de relatie behielden (zie NPO1, p 12). Het is helemaal niet aannemelijk en brengt de geloofwaardigheid van uw relaas verder in het gedrang dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw relatie met A.M..”*

9. Ook inzake de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen over haar laatste verblijfplaats in Angola geeft verzoekster in het verzoekschrift een *post factum* verduidelijking. Ze stelt dat ze niet bij A.M. of J. verbleef,

maar dat A.M. haar geholpen heeft om het land te verlaten door haar aan J. voor te stellen en dat ze met hulp van J. en A.M. het land kon verlaten en bij een nicht van A.M. kon verblijven.

Verzoeksters pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van haar verklaringen vinden geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuancerings die verzoekster *post factum* nog tracht aan te brengen.

De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en wordt bijgetreden door de Raad:

“Ook over uw laatste verblijfplaats in Angola zijn uw verklaringen niet coherent. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u de laatste maand voor uw vertrek bij J. woonde, de man die u hielp bij uw vlucht (zie Verklaring DVZ, vraag 15b, opgemaakt door de DVZ op 8/03/2019). Volgens uw verklaringen bij het CGVS zou u echter bij de nicht van A.M. hebben verbleven tot wanneer u het land verliet (zie NPO1, p 11). Verder verklaarde u bij het CGVS dat A.M. alles had gedaan om uw vlucht te regelen (NPO1, p 14). Ook hier zijn uw verklaringen van de DVZ en het CGVS dermate verschillend dat ze de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnen.”.

10. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen aangaande de datum waarop het laatste incident met O. (F.O.d.C.) zich voordeed en het feit of ze al dan niet zijn naam gaf aan de politie, tracht verzoekster deze andermaal te verklaren door zich te beroepen op een vergissing en een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Zo stelt verzoekster dat ze verward was over de datum van het laatste incident met F.O.d.C. en de datum waarop hij werd ontboden door de politie in dit verband en dat ze bedoelde te zeggen dat ze zijn voornaam F. niet gaf aan de politie. Deze loutere verwijzing naar een vergissing en *post factum* verduidelijking in het verzoekschrift kan niet worden aangenomen ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verweerder motiveert met recht en reden als volgt:

“Ook is het verwonderlijk dat u het laatste incident met O. tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud meermaals situeert op dertien augustus 2018 (zie NPO1, p 10, p 13, p 21). U verklaarde initieel bij de DVZ dat het incident op 10 augustus 2018 was (zie vragenlijst CGVS, vraag 5, opgemaakt door de DVZ op 21/11/2019). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat het incident op 10 augustus 2018 was (zie NPO2, p 6). Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig geschaad.

Met betrekking tot dit incident dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u naar de politie ging maar dat u de naam van ‘O.’ niet had gegeven (zie NPO1, p 19). U verklaarde echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u zijn naam had gegeven aan de politie, maar dat u ook had gezegd dat u niet zeker wist of het zijn echte naam was aangezien u nooit zijn ID had gezien (zie NPO2, p 8).”.

11. Gelet op de opeenstapeling van tegenstrijdige verklaringen aangaande essentiële punten van haar asielaanvraag, wordt geen geloof gehecht aan verzoekers vrees voor O. (F.O.d.C.) in geval van terugkeer naar Angola.

Waar verzoekster in het verzoekschrift met betrekking tot de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden de schending aanvoert van artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, kan deze niet worden aangenomen. Immers, het loutere feit dat verzoekster met bepaalde tegenstrijdigheden in haar gezegden niet zou zijn geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard.

Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoekster in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten, waarin zij – gelet op wat voorafgaat – niet in is geslaagd.

12. In navolging van verweerder wordt bovendien nog vastgesteld dat verzoekster, noch haar ouders de zaak verder hebben opgevolgd (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 5).

Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster naliet dit te doen getuigt van een

gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Waar verzoekster in het verzoekschrift nog stelt dat haar familie de realiteit van de situatie voor haar verbergt omwille van haar zwakke psychologische toestand, alsook dat verzoekster ervan overtuigd is dat de politie haar klacht niet zorgvuldig behandelt, betreffen dit loutere beweringen die verzoekster *post factum* in het verzoekschrift heeft aangebracht. Verzoekster heeft hiervan geen melding gemaakt tijdens het persoonlijk onderhoud, maar verklaarde louter dat haar ouders niet teruggingen naar de politie (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 5). Bovendien biedt dit geen verklaring voor de vaststelling dat verzoekster zelf niets trachtte te weten te komen over de evolutie van de zaak. Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoekster, die haar land van herkomst omwille hiervan heeft verlaten, zou willen trachten te weten te komen of haar verkrachter al dan niet gestraft/gedetineerd is.

Verzoeksters gebrek aan interesse in haar eigen problemen – en de reden om van haar land van herkomst verwijderd te blijven – ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van haar voorgehouden problemen en vrees.

13. Inzake verzoeksters vrees voor haar tante en grootvader omwille van de hekserij die ze op verzoekster willen uitvoeren om haar ouders uit elkaar te drijven, motiveert verweerder als volgt:

*“Hierbij kan worden opgemerkt dat het wel zeer verwonderlijk is dat u **bij de DVZ deze vrees op geen enkel moment heeft aangehaald** (zie Vragenlijst CGVS, opgemaakt door de DVZ op 08/03/2019). Bovendien gaf u **bij de DVZ niet aan dat u overleden broers of zussen heeft**. Deze vraag werd u uitdrukkelijk gesteld (zie Verklaring DVZ, vraag 17, opgemaakt door de DVZ op 08/03/2019) en maakt een essentieel onderdeel uit van uw verzoek om internationale bescherming waardoor het wel zeer verwonderlijk is dat u hier niets over heeft vermeld. Bovendien is **hekserij louter gestoeld op bijgeloof en vormt geen objectieve grond die in aanmerking kan worden genomen in het kader van verzoekers aangevoerde vluchtelingenrechtelijke vrees.**”*

Verzoekster biedt geen dienstig verweer tegen voormelde motivering.

Waar verzoekster (andermaal) verwijst naar haar psychologische toestand ter verschoning van haar nalatigheid om haar vrees omwille van de hekserij te vermelden bij de DVZ, verwijst de Raad naar bovenstaande vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij omwille van haar psychologische problemen niet in staat is om coherente verklaringen af te leggen inzake haar eigen leven en de gebeurtenissen die ertoe hebben geleid dat zij haar land van herkomst diende te ontvluchten. De vaststelling dat verzoekster heeft nagelaten haar vrees voor haar tante en grootvader te vermelden bij de DVZ doet wel degelijk afbreuk aan de waarachtigheid ervan.

De stelling dat veel asielzoekers enkel de familieleden noemen die nog leven en dat dit een cultureel verschil uitmaakt, betreft een loutere bewering die verzoekster met geen enkel concreet element aantoonst. Verzoekster heeft geen melding gemaakt van haar overleden broers en zussen bij de DVZ, niettemin haar hier uitdrukkelijk naar werd gevraagd (verklaring DVZ, vraag 17). Dat verzoekster vervolgens bij het CGVS melding maakt van overleden broers en zussen ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Waar verzoekster betoogt dat hekserij een erge vorm van psychologisch geweld kan zijn, toont zij niet concreet aan dat (haar vrees voor) hekserij mentale (of fysieke) trauma's bij haar hebben veroorzaakt. Hoe dan ook wijzigt dit niets aan de vaststelling dat verzoeksters angst voor hekserij louter bijgeloof uitmaakt en geen objectieve (aan landsgrenzen gebonden) grond kent die in aanmerking kan genomen worden in het kader van verzoeksters aangevoerde vrees, dan wel risico op ernstig lijden.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen nuttig verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Verzoekster beperkt zich tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de motivering van verweerder, het verwijzen naar rechtspraak van het EHRM (onder meer *Singh*) en het handboek van UNHCR en het benadrukken dat het bijbrengen van documenten moeilijk is, waarmee zij echter de terechte en concrete vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de door haar neergelegde documenten niet dienstig weerlegt.

Het arrest “Singh”, waarnaar verzoekster verwijst, heeft geen betrekking op verzoekster en handelt over documenten afkomstig van een gezaghebbende organisatie hetgeen te dezen niet van toepassing is zodat de verwijzing naar dit arrest niet dienstig is.

De bestreden motivering blijft bij gebrek aan dienstig verweer overeind:

“De **documenten** die u voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

U legt een **kopie voor van het aanhoudingsbevel van O.d.C., 'woonachtig te Luanda'** met nr PROC Nr [...], opgemaakt op 10 augustus 2018 door D.L.. Het CGVS hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Verder hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Verder legt u een **psychologisch verslag** neer opgemaakt op 5 november 2021 door R.E., onafhankelijk psycholoog bij Gams, Een dergelijk attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het door u neergelegde medische attest kan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aldus niet herstellen. Tijdens beide persoonlijke onderhouds gaf u bovendien aan dat het beter met u gaat (zie NPO1, p 4 en NPO2, p 4).

U legt verder een **geboorteakte** voor van **M.D.** met nr [...], uitgegeven op 9 februari 2015, een **identiteitskaart van M.D.** met nr [...], geldig van 17 oktober 2018 tot 16 oktober 2023 en een **attest van registratie van M.D.** (niet goed leesbaar). Deze beslissing spreekt zich niet uit over uw verwantschap met M.D..

U legt voorts **foto's neer van een schedel**, gemaakt op 31 januari 2018. Deze foto's zouden afkomstig zijn van S., A.D. en dateren van 31 januari 2018. Echter uit de foto's kan niet worden opgemaakt dat er hoofdletsels werden opgelopen laat staan dat zou blijken in welke omstandigheden de hoofdletsels werden opgelopen. Volgens uw verklaringen is S., A.D. uw vader, maar opmerkelijk genoeg heeft u, D.I.M., niet de naam van uw vader gekregen. Hoe dan ook kunnen de foto's uw relaas niet ondersteunen.”

15. Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De bestreden beslissing stelt in het niet betwiste feitenrelaas (eigen onderlijning en vetzetting):

*“In 2013 dook O. weer op. Eerst werd u benaderd door mensen die u in naam van O. toespraken. Uiteindelijk werd u door O. zelf benaderd en nam hij u mee naar een afgelegen huis. U kon er ontsnappen. **U ging vervolgens naar de politie om een klacht in te dienen gezien wat er in het verleden was gebeurd. De politie registreerde de klacht en opende het onderzoek. U had echter niet alle gegevens van P. gegeven omdat u bang was dat uw buurman in diskrediet zou vallen. De politie gaf aan dat het met de beperkte info moeilijk zou worden om hem te vinden.***

*Vijf jaar later, op 31 januari 2018, drongen drie gemaskerde mannen binnen in het huis van uw ouders. U was die nacht niet thuis. De mannen waren op zoek naar iemand. U veronderstelt dat het handlangers van O. waren die u zochten. Uw vader wilde uw jongere zussen beschermen. Hij werd echter zwaar geslagen door de overvallers en belandde in het ziekenhuis met een ernstig letsel aan het hoofd. **De politie kwam ter plaatse en opende een zaak.** Jullie durfden niet onmiddellijk terug naar jullie huis te gaan. Jullie verbleven een week voor het ziekenhuis uit vrees voor de mannen. Uiteindelijk keerden jullie terug naar jullie huis.*

*U was inmiddels een relatie gestart met A.M. en u besliste om bij hem te gaan wonen. U werd zwanger. Op 10 augustus 2018 werd u op straat aangeklampt door O. op een drukke plek in de stad. U kon de omstaanders duidelijk maken dat jullie geen koppel waren waardoor deze tussenkwamen en O. wegvluchtte. **U stapte wederom naar de politie die een convocatiefbrief opstelde die uw ouders naar uw buurman bracht. Jullie wisten immers niet waar O. verbleef. Uiteindelijk aanvaardde de buur de convocatiefbrief.***

Verzoekster verwijst naar algemene landeninformatie aangaande de situatie van vrouwen in Angola. *In casu* dient echter te worden vastgesteld dat verzoekster volgens het niet betwiste feitenrelaas twee- tot driemaal naar de politie ging en dat deze autoriteiten haar – binnen de mate van de mogelijkheden – geen bescherming hebben ontzegd. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat ze geen bescherming zou kunnen verkrijgen omdat ze een vrouw is.

16. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoeksters verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

17. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS